

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਅੱਗੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬੇ;—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 27 ਆਫ 1955।

ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ- ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ- ਚਾਹੇ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦਾ- ਲੀਨ ਅਤੇ ਸੈਂਟ- 1959
ਆਫ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ- ਅਭਿਆਸ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਆਪਸੀ- ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ- ਫਰਮ ਸਤੰਬਰ,3
ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲ- ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ - ਕੀ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਵਿਰਸਾ ਤੋਂ
ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਟ ਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਆਪਸੀ- ਦਾ ਅਰਥ- ਭਾਰਤੀ
ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX) - ਸੈਕਸ਼ਨ 4- ਭਾਈਵਾਲੀ- ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ -
ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਗਠਨ- ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ
ਕਰਜ਼ਾ- ਕੀ ਦੂਜੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ
ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ
ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਹੈਲਡ, ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ: -

(1) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ
ਸਬੰਧ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਗਾਹਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ
ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਗਾਹਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਗਾਹਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ
ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪੈਸੇ, ਫੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ
ਕਰਨ ਦਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ-ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ
ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਾਫੀ ਪੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਅਗਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ
ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਂਟ-ਆਫ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ।

(2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਂਟ-ਆਫ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਸਪਰ ਸੌਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਇੱਕੋ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਪੀਲੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

(3) "ਸਹੀ ਹੱਕ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਵਰਗਾ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ। ਪਰ ਇੱਕੋ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾ

ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੰਗਾਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੋ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਮਾਲੀ ਵਿਖੇ ਸ਼ੁਗਰ ਮਿੱਲ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰੱਖੀ, ਮਿੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਟਰੱਸਟ, ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 225 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਐਫ.ਏ.ਓ. 1954 ਦਾ ਨੰਬਰ 143 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਹੁਕਮ; ਪਾਣੀਪਤ; (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ), ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ, (ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਜੀਪੀ ਜੈਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ.-ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਚੀਚਾਵਟਨੀ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਹੰਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ। 25 ਜੂਨ, 1945 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਨੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ,

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ,
ਬੰਬਈ
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਚੀਚਾਵਟਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਸ਼-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ 30 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਇਹ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਹੰਸ ਰਾਜ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 26,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ।

7 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅੱਪਰ ਦੁਆਬ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ, ਸਮਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਚੀਚਾਵਟਨੀ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਚੀਚਾਵਟਨੀ ਵਿਖੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ।

9 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਤੋਂ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਉਕਤ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੁਣ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਹਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪੈਸੇ, ਫੰਡ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਉਸਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਬੈਂਕ

ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਗਾਹਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਰਾਮ ਵੀ. ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਗ੍ਰਾਹਕ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਅਤੇ (2) ਇੰਡੀਆ, ਗਾਹਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਿਮਟਿਡ, ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪੈਸੇ, ਫੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬੰਬਈ ਡਿਪੋਜਿਟਰੀ, ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੀ.ਜੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ-ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਅਗਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਂਟ-ਆਫ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਗ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ [ਗੋਰਡਨ ਬਨਾਮ ਐਲਿਸ (1), ਫਰਾਂਸ ਬਨਾਮ ਵ੍ਰਾਈਟ (2)] ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ [ਆਰਨੋਲ ਬਨਾਮ ਬੈਨਬ੍ਰਿਜ (3)] ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬਈ
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ [ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ (4)] ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਮੰਗਾਂ ਆਪਸੀ ਸਨ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਸੀ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸਮੀਕਰਨ 'ਆਪਸੀ' ਨੂੰ ਪਰਸਪਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਪਰਸਪਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਪਰਸਪਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਰਸਪਰਤਾ, ਸਹਿ-ਸਬੰਧ, ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

(1) 2 ਸੀ.ਬੀ. 821

(2) 8 ਸਕਾਟ. 257

(3) 9 ਐਕਸ. 153

(4) 11 ਬੀਵ. 546

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਂਟ-ਆਫ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਸਪਰ ਸੌਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਸਪਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ । ਪਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਫਰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਪਰਸਪਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ । ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੈ । ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ

ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਵਕੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇੰਨਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਾ ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਹ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਫਰਮ

ਫਰਮ
ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ
ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ
ਆਫ
ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਟਿਡ,
ਬੰਬਈ
ਭੰਡਾਰੀ,
ਸੀ.ਜੇ

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ,
ਬੰਬਈ

ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਇੱਕੋ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੰਗਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। "ਸਹੀ ਹੱਕ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਉਸ ਵਰਗੇ ਅੱਖਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ। ਪਰ ਇੱਕੋ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਲਿੰਡਲੇ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਪੰਨਾ 374)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ, ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲ ਫਰਮ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੰਗਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹੀ ਸਿੱਟੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਕੈਸ਼-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ "ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.....ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਰਲੀਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ.....ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੋ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 15,000 ਰੁਪਏ

ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ 'ਜਮਾਕਰਤਾਵਾਂ' ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਰਲੇ ਬਨਾਮ ਟਰਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ £942 ਦੀ ਰਕਮ ਖੜੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ £707 ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ £500 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਬਿੱਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ £500 ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਿੱਲ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਟਰੀ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿੰਡਰਸਲੇ ਵੀ.ਸੀ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ £500 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦਾ। ਸ਼ਾ ਵੈਲੇਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ (ਲਿਕਡਨ. ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(1) 112 ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 442

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 7 ਲਾਹ. 155

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ 'ਤੇ। ਸੁਗਨਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਈਆ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1); ਫਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪਾਇਨੀਅਰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ (2); ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਹਿਊਮ ਪਾਈਪ ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਟਰਾਵਨਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟੇਡ (3), 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੈ।

ਫਰਮ
ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ
ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ
ਆਫ
ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਿਟੇਡ,
ਬੰਬਈ
ਭੰਡਾਰੀ,
ਸੀ.ਜੇ

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬਈ

ਦੇਵੇਂਦਰਕੁਮਾਰ ਲਾਲਚੰਦਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ, ਨੇਖੇਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਅਈਅਰ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਲਾਅ ਆਫ ਕੰਟਰੈਕਟਸ, ਈਡੀਐਨ 3 ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 902 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੈਂਕਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ....."

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਮੈਡ.910

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਕੈਲ. 34

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਮੈਡ.646

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1946 ਨਾਗ. 114

ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਮਾਲੀ ਵਿਖੇ ਸ਼ੁਗਰ ਮਿੱਲ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰੱਖੀ ਤਾਂ ਮਿੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਅੰਤਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੇ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਟਰਾਂਸਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪੈਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਲਹਾਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ, ਗ੍ਰੀਨਹਾਲਗ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਮਾਨਚੈਸਟਰ (1) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਾਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਬਿੱਲ ਹਨ ਜੋ ਗਾਹਕ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਗਾਹਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(1) (1924) 2 ਕੇ.ਬੀ. 153

ਪੇਗੋਟ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 380 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਿਫਟ, ਜੇ. ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਿਫਟ, ਜੇ., ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਲਈ ਦੋ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ [ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ (1)] .

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਫਰਮ
ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ
ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ
ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਟਿਡ,
ਬੰਬਈ
ਭੰਡਾਰੀ,
ਸੀ.ਜੇ

ਫਰਮ ਜੈਕਿਸ਼ਨ
ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ
ਵੀ.
ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ,
ਬੰਬਈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL . X III

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਅੱਗੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

1959

1959 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 169।

ਸਤੰਬਰ, 3

ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)- ਧਾਰਾ 133- ਸਾਬੀ- ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਯੋਗ
ਗਵਾਹ- ਸਾਬੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ- ਕੀ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਪੈਟ. 368

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ
ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।